

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 22.

WE ŚRODĘ DNIA 17 MARCA 1802

Z Wiednia d. 10. Marca.

Z podanych od lekarzy i chirurgów wszystkich tutejszego miasta dystryktów, pokazuje się, iż w roku przeszłym 1801 kurowanych było przez nich kosztem publicznym z bezpłatnemi lekarstwami 27,864 ubogich chorych, z których 25,324 zupełnie wyzdrowiało, 746 nie donieśli o swoim wyzdrowieniu, 571 umarło, a 702 zostawało jeszcze na początku tego roku w kuracyi. Ogólnie zatem biorąc z 100 chorych nie umarło iak 2, wyzdrowiało 91, a reszta została w kuracyi, albo też więcej się nie zgłosiła. Po między choremi 10,000 cierpiało na wewnętrzne i niebezpieczne choroby, 2500 na inne słabości, 2926 na powierzchowne choroby, w liczbie których 72 miało połamane nogi lub inne członki, a 29 otwarte rany. Procz tego dopomożone 143 ciężkiem połogów, w których jedna tylko matka umarła.

D. 6 t. m. między godziną 4 i 5 po południu umarł tu Józef S. państwa Rzymskiego Xzę Lobkowitz, hrabia na Sternstein, kawaler złotego Runa i orderu wojskowego Maryi Teresy, C. K. podkomorzy, tajny konfylliarz, Jenerał Feldmarszałek, szef regimentu Dragonii i kapitan w C. K. gwardyi. Miał 27 lat; wszedł w służbę w roku

1741 przechodził przez wszystkie stopnie wojskowe, aż przez swoje zasługi, waleczność i przychylność do Monarchy doszedł do godności, które reraz posiadał.

Odkryta w roku 1801 d. 1 Stycznia w Palermo nowa planeta, o której wielu powątpiewało, została w pierwszych dniach t. m. od C. K. astronoma z tutejszego obserwatorium dostrzeżona, którą ón błakającą planetą bydz mieni. Astronom Palermi proponował, ażeby ją przez wdzięczność dla Króla, któremu winniśmy iey odkrycie, nazwać: *Ceres Ferdinandeae*, na co wielu astronomow już się zgodziło.

Z Brynu d. 9. Marca.

Dowiadujemy się z listu pod d. 26 Lutego od granic tureckich, że cała Bosnia iest w zaburzeniu i na bunt zakrawa, ponieważ tam przeznaczono niejakiego Kurt baszę na rządę, który z 30,000 woyska tam ciągnie; mieszkający zaś obawiając się tak wielkiej siły, nie chcą go za rządę przyiąć.

Na wszystkich drogach przed Belgradem stoią znaczne oddziały belgradzkich Janczarów; w Jagodin o 4 mile od Belgradu postawili 2000 ludzi, a w innych wielu miejscach strażę. Mówią, że w Belgradzie znajduje się dwóch ludzenierów od armii Pasman

Oglu, którzy tamteyszemi fortyfikacyami kierują; te składają się z zapalisadowanych rowów, pomiędzy którymi stoją na około po dwie armaty. Z tych szanów chcą się bronić przeciw nadciągającemu nowemu rządcy Mustafy Ali bafzy Silistryi, (nie Husein iak się mylnie donieśło) który w 9000 ludzi przeciw Belgradowi idzie. — Około d. 24 Lutego wyszła część załogi belgradzkiej z wielu uzbroionemi Grekami na wieś, i iak się zdaie w wojennym zamiarze, który ieszcze jest tajemnicą.

Dla czytających gazety nie będzie obojętną rzeczą wiedzieć iak wielką liczbę drukują codziennie w Paryżu dzienników, a stąd można sądzić iak wiele tam jest czytających.

Monitora drukują	- - -	20,000.
Dziennika paryzkiego	- -	16,000.
Publicysty	- - - - -	14,000.
Dziennika sporów	- - -	12,000.
Dziennika obrońców oyczyzny	- - - -	10,000.
Kłucza gabinetów	- - - -	6000.
Dziennika doniesień	- - -	30,000.

Summa 108,000.

Z Florencyi d. 12. Lutego.

Pomiędzy szczęśliwemi skutkami przywróconego we Włoszech pokoju, liczymy, iż nauki na nowo kwitnąć zaczynają. Już wiele nowych dzieł bardzo interesujących wyzło na widok publiczny; inne których wydanie przerwała wojna i rewolucye z niey powstałe, rozpoczęte znowu zostały. Jednym z takowych jest dziennik literacki Piseński który wychodząc przez 25 lat w roku 1798 przestał. Dziennik ten obeymuje nie tylko literaturę dawniejszą i włoską, ale też francuską, angielską i hiszpańską. W ogólności gust do literatury zagranicznej bardzo się teraz rozszerzył we Włoszech i wiele

przekładań z obcych języków wychodzi. Szczególnie zaś dzieła chemiczne francuskie i niemieckie iako piszące o nauce ulubionej od Włochów, tudzież doktorskie, przekładane bywają. Upodobanie iednak w literaturze zagracznej niepociąga za sobą zaniedbania oyczystey. W tym nawet momencie wiele nowych zbiorów wyiętych zdawniejszych autorów klasycznych włoskich jest pod prasą. Obok tych dzieł przeznaczonych na rozszerzenie dobrego gustu i przyspieszenia postępu rozumu ludzkiego, mnogość książek na bożnych dawniejszych i nowych, tudzież nauk duchownych wszędzie widzieć się daie, a w niektórych nawet okolicach nie dosyć jest na tym, bo mówią onowych Świętych i cudach.

Przed kilku dniami przybył tu kurjer z Paryża, depesze które przywiozł były powodem do zgromadzenia się rady stanu. Zapewniają iż Toskania ma przyjąć na żółd swój 4 tysiące woyska francuskiego. Wyspa Elba ma także bydź Francyi odstąpiona.

Dowiadujemy się z Pizy że kardynał Spina przybył na d. z zwłokami Piusa VI. i nazajutrz po odprawionych z wielką okazałością uroczystych exekwiach w dalszą do Rzymu wyiechał drogę.

Z Berna d. 21. Lutego.

Prace około konstytucyi spieszny idą krokiem, lecz te dotąd nie są ogłoszone: od dnia 15 senat codziennie zatrudnia się niemi na tajemnych posiedzeniach. Podział krajów Rzpltey iak zapewniają ma bydź następujący: Będzie 21 kantonów to jest 1) Berneński w dawniejszych swoich granicach wyiawszy kraie Wodów i Argowię, a dodawszy do niego Szwarzenburg i Chateau d'Oex; 2) Zurich w dawniejszych swoich granicach, wyiawszy Stein; 3) Lucerny podobnie; 4) Ari podobnie z dodaniem Livinthal; 5)

Schwitz podobnież z dodaniem Gersau, La-marck, Heflen i Kuslnacht; 6) Unterwalden podobnież z Engelberg; 7) Zug podobnież; 8) Glaris, podobnież; 9) Sgo Galla miało i opactwo z Sax, Sargans, Werdenberg, Gaffer, Uznach, Toggenburg i Rapperfwyl; 10) Appenzell w dawniejszych swoich granicach; 11) Solothurn podobnież; 12) Friburg podobnież z Morat; 13) Bazyllei podobnież; 14) Szaffhausen podobnież z Stein i Dieslenhofen; 15) Thurgovie podobnież; 16) Argovie podobnież; 17) Badenski podobnież; 18) Kray Wodów podobnież; 19) Gryzoński podobnież z Misox i Calanca; 20) Walezyi podobnież; 21) Tessin podobnież wyjąwszy Leventine, Misox i Calanca. Kłasztory do kantonów należą, które mogą ich obrócić na dobro publiczne naradziwszy się względem tego z władzą duchowną. „Dnia 16 wniesiono pytanie czyli Bern zostanie stolicą Rzpłtey lub czy ta do Lucerny lub Zurich ma być przeniesiona. Zurich miało za sobą kilka głosów, lecz dwie trzecie części głosów były za miastem Bern.

Od niejakiego czasu żalono się na nieregularność poczty, i miano podeyzrenie iż niektóre listy otwierano. Departament policyi wydał świeżo rozkazy dążące dla zapewnienia nietykalności listów.

Senator Psister pojechał z zleceniem od rządu do Walezyi.

Z Hagi d. 13. Lutego.

Dzienniki nasze zapewniają, że tego lata Monarchowie rosyjski i pruski zjadą się w Prusach zachodnich, do czego miał Fryderyk Alexander zaprosić.

Pożyczka nasza 30 mill. korzystna dla pożyczających już po większej części usku eczniona została. Sam Amstertdam połowę podpisał. Składa ona się z 30,000 akcyy, każda po 1000 zł. w których znajdują się połowy,

i czwartki. Akcyoniści odbierają bezpłatne bilety na loteryą, które są tak dobre iak obligacye. W tey lotteryi nie maż żadnych próżnych Numerów, a zatem jest podobieństwo, że ktoś może w 3 klasach trafić los na 600, 000 zł. hol.

Urządzenie przewozu obcych towarów przez naszą Rzpłtę tak wodą iak lądem już ogłoszone zostało. Te towary w pewnych przeznaczeniach mogą przechodzić przez kray, przychodząc do portów i stamtąd zagranicę wychodzić bezzatrzymania się w kraju.

Wczoray ciało prawodawcze zakończyło nadzwyczajne posiedzenia; d. 15 Kwietnia będzie na nowo zwołane.

Towarzystwo uczone w Utrechie wydało do podwoynoy nagrody następujące pytanie: „Jakim sposobem można zapobiedz pojedynkom, i zniszczyć mniemanie hanbiące tego, który wyzwany nie wychodzi.

W Amstertdamie poczyniono już przygotowania do obchodzenia ostatecznego pokoju za pierwszą wiadomością. Ratusz będzie przepysznie illuminowany; wyymą z przed niego drzewo wolności, a na tem miejscu będzie wystawiony pomnik pokoju. Słychac że Anglia nie chce od Trynidady odstąpić.

Podatek od ostrzyg do nas wprowadzanych od 1000 fztuk po 4 zł. a od 100 funtów wielkich morskich ostrzyg po 3 zł. ustanowiono.

Sekretarz poselstwa hiszpańskiego P. Argumosa był przedstawiony ciu dyplomatycznemu.

Z Paryża d. 23. Lutego.

Z końcem miesiąca Ventose (20 Marca) ustaią zwyczajne posiedzenia ciała prawodawczego; mówią iednak, że na 2 miesiące nadzwyczajnie zwołane będzie dla naradzenia się nad xiegą ustaw obywatelskich, skarbem, wydatkach i edukacją publiczną.

Z Barcellony donoszą, że tam bywła ~~X~~żna Orleans na żółtaczkę niebezpiecznie chora.

Słychać, że 3 radców stanu Rzepltey włoskiey będzie ustawicznie mieszkać przy pierwszym konsulu w Paryżu, do czego przeznaczają obywatelów Aldini, Testini i Sommariva.

Po traktacie w Amiens ma być Skalda na nowo zamknięta, a wyspy S. Łucyi i Tabago, jako wynagrodzenie za utrzymywanie ięńców, Anglii ustąpione.

Podarunek hrabi Marków, doniesiony przez Monitora jest ten sam, o którym ięszcze przed 4ma miesiącami dzienniki donosiły, to jest: po zawartym pokoju z Rosyją.

Półkownicy angielscy Graham i Ramsay bawią się tu ięszcze.

Uważają, że prawie wszyscy znaczniejsi Anglicy do Paryża przybywający, bywają prozonymi na obiad od pierwszego konsula.

Paszporta dla powracających biskupów, którzy swoje dymisye złożyli mają być przesyłane przez znanego plebana Bernier.

Prośba żebraka: — Mci Panowie, blisko od 20 lat proszę iatmużny po ulicach Paryża. Przed kilku laty nabierałem codziennie, rachując ieden na drugi dzień, 24 do 30 soldw, co wystarczyło na wygodne utrzymanie mnie i moiey żony, która niefortunnie od urodzenia jest niedołężną. Od kilku lat zbieram za ledwo na dzień 5 lub 6 soldów, któremi obchodząc się, przymuszony jestem, iak sobie WPP. sami wystawicie, bez wielu obeysć się rzeczy. Wiecież przyczynę tak wielkiego zmniejszenia moich dochodów? Oto, że piękne kobiety nie używają więcey kieszni. Do nich udawałem się nawięcey; są one dobre, miłosierne i litościwe. Dziś nic mi nie dają; odbieram tylko odpowiedź: "Mój

przyjacielu, nie mam nic przy sobie, nie mam nawet kieszni. „... Mci Panowie, dla miłości bliźniego proszę Dam, ażeby znówu używały kieszni?

Z Frankfurtu d. 27. Lutego.

Poselstwo francuzkie komunikowało na piśmie naszemu senatowi urządzenia zaszłego w Lionie.

Wczoray przybył tu francuzki poseł generał Beurnonville z Berlina, i dziś w dalszą podróż do Paryża się udał. Dniem wprzód przejeżdżał hrabia Gruber.

Przed kilku dniami powrócił tu z Paryża hrabia Westphallen.

Tajna ugoda między Królem Jmć Pruskim i Rzepltą francuzką w Berlinie d. 18 Thermidore roku 4 (5 Sierpnia 1796) zawarta.

Pałając iednakową żądzą zakończenia tej niefortunliwej wojny, pod którą Europa ięczy, i w podchlebney nadziei, że uskutecznienie tego zbawiennego celu już nie jest dalekie, Król Jmć Pruski, i Rzeplta Francuzka osądzili za rzecz potrzebną o wielu ściągających się do pokoiu przedmiotach nawzałem się porozumieć. Król Jmć Pruski stosownie do tej otwartości, która wszystkie po pokoiu bazyleyskim zaszłe oświadczenia i umowy cechowała i onych była zasadą, nie ukrywa życzenia, które iako członek Rzeszy mieć jest obowiązany, ażeby skład i kraie Rzeszy nienaruszone zostały. W równym względzie Król Jmć Pruski z nawiękfzym zaufaniem oświadcza Rzepltey francuzkiej żądanie swoje wypływające z iego krwi związków z domem Oranii, ażeby ten dom mógł być przywrócony do posiadanych dawniey godności i urzędów w Hollandyi, iednak pod słusznemi określeniami, względem których możnaby się porozumieć. — J. K. M. użył wszystkich powodów i przyjacielskich

przełożeń, które do poparcia swoich w tej mierze widoków za najsukuteczniejszy osądził; gdy jednak Rzeplta francuzka obstaie przy swoim mniemaniu, iż w terażniejszym położeniu rzeczy nie pozwalają iey okoliczności przyłożyć się do tego podwóynego żądania i skłonić się do uskutecznienia onego, zatem obie strony przez swoich pełnomocników Chrystiana Henryka Curt hrabię Hanguitz, wojennego, gabinetowego i stanu ministra K. Jmć Pruskiego, i obywatela Antoniego Bernarda Caillard pełnomocnego ministra Rzepltey francuzkiey uczyniły dalszą zobowiązującą umowę, iakoż wzwyż wyrażeni ministrowie po wymienieniu swoich pełnomocnictw zgodzili się na następujące artykuły, z tym dokładem, iż one w czasie pokoju z Rzeszą za zasady służyć będą: 1) Celem umawiających się mocarstw było z początku porozumieć się względem wynadgródenia za stratę prowincyów pruskich na lewym brzegu Renu leżących, jeżeli ten brzeg przy pokoju z Rzeszą Francyi ustąpiony zostanie. W tym celu zwrócono uwagę na biskupstwo Monasterskie zajmując w to i kray Rechlingshausen. Gdy jednak rząd francuzki oświadczył swoje życzenie, ażeby Rzeplta zjednoczonych Batawów w nadgrode krajów Francyi ustąpionych część pomienionego biskupstwa rozciągającą się od miejsca gdzie Ems wchodzi w Fryzyą wschodnią, idąc w górę tej rzeki aż do Wintrup, stamtąd w prostej linii przez Hayden, daley wzdłuż granicy Xięstwa Kliwii, aż do granicy hollenderskiej; zatem oświadcza Król Jmć Pruski dla przekonania Rzepltey Francuzkiey o swoich przyiaznych zamysłach, że nie chce się sprzeciwiać odstąpieniu dla Francyi lewego brzegu Renu, i gdy dla wynadgródenia świeckich Xiąż, utracających posiadłości za Renem zasada sekularyzacyi jest nieuchronna, Król

Jmć Pruski przyyymuie tę zasadę, a w nadgrode za utracone kraie za Renem rachując w to i posiadłość Savenaer, które Francyi odstąpione być mają, reżta biskupstwa Monasterskiego z krajem Rechlingshausen, wyławszy część pomienioną, po nastąpieniu sekularyzacyi iemu się dostanie. — Wszelako zachowuje sobie J. K. Mość moc przydania do tego, co mu się naydogodniejszego zdawać będzie do uzupełnienia iego wynadgródenia. — Względem tego przedmiotu oba mocarstwa mają się po przyjacielsku porozumieć. 2) Drugi art: traktatu bazyleyskiego pod d. 5 Kwietnia 1795 (11 Floreal r. 3) został w całej swej mocy, a stosownie do niego Rzeplta francuzka przyyymuie pośrednictwo Króla Pruskiego na korzyść innych Xiążat Rzeszy, którzyby życzyli sobie bezpośrednie z nią traktować względem zasad przytoczonych w powyższym artykule. 3) W podwoynem tym przypadku, który w artykule odstąpienia lewego brzegu Renu dla Francyi, i przyięcia zasad sekularyzacyi jest wyrażony, obowiązują się obie umawiające się strony zjednoczonymi siłami starać się, ażeby Xiężtom domu Haskiego w tych państwach duchownych wynierzona była nadgroda, które im są naybliższe, tudzież, ażeby dom Hessenkaffelski do godności elektorskiej wyniesiony został. 4) Król Jmć Pruski obowiązując się utrzymywać terażniejszą niepodległość i całość miast Hamburga, Bremy, i Lubeki. 5) Jeżeliby przy nastąpić mającej pacyfikacyi przywrocenie domu Oranii do godności sztatthuderatu niepodobnem do uskutecznienia było, na owczas obiedwie strony obowiązują się, użyć swego wpływu i silnego pośrednictwa, aby Rzeplta batawska zrobiła przyzwoitą ugodę z domem Oranii, któreby główne artykuły zawierały zrzeczenie się wszelkich pretensyi do godności sztatthuderatu, i wszystkich

dobr nieruchomości na lewym brzegu Renu i w całym kraju Rzeszy bawarskiej leżących z jednej strony, z drugiej zaś zapłacenie przez Rzeszę bawarską Xciu Oranii wartości jego majątku w całym kraju Rzeszy bawarskiej i jego osadach przezeń posiadanych, jeżeli nie zechce mu dozwolnić posiadania onychże, względem czego ma się Rzesza bawarska z Xciem Oranii umówić i porozumieć wzajemnie lub zdać w tej mierze na polubownego sędziego. Dla tem pewniejszego uskutecznienia tej umowy, obowiązują się jeszcze Rzesza francuska użyć wszystkich sił swoich, ażeby dla Xcia Oranii i jego potomków płci męskiej biskupstwa Würzburgskie i Bamberskie sekularyzowane zostały, i dom Oranii do godności elektorskiej był wyniesiony, w przypadku zaś ustania linii płci męskiej spadek tych Xięstw warowany jest dla domu Brandeburskiego. 6) Niniejsza tajemna ugoda ma być od obu umawiających się stron w przeciągu 6 tygodni lub jeżeli można jeszcze prędzej ratyfikowana, i w Berlinie wymieniona. Dla dania zaś większej wagi niniejszej ugodzie, pomienieni pełnomocnicy swoimi podpisami i wyciśnięciem pieczęci stwierdzają. Działo się w Berlinie d. 5 Sierpnia 1796 (18 Thermidore, 4 roku Rzeszy francuskiej.)

Rodp. (L.S.) *Chrystian Henryk.*

Curt hrabia Haugwitz.

(L.S.) *Ant. Bernard Caillard.*

Z Ratysbony d. 20. Lutego.

Baron Zillerberg minister Salzburski, który w tym momencie sprawuje także interesy biskupa bazylijskiego na wczorajszym posiedzeniu uwiadomił sejm, iż Xzę Biskup Bazylijski odebrałszy pod d. 29 Stycznia od kardynała Ruffo nuncjusza apostolskiego przy dworze wiedeńskim breve Papieża względem wrzecenia się praw dycezalnych we Francyi,

stosownie do przykładu innych arcybiskupów i biskupów, doniosłszy wprzód o tym Nayszy Głowie, praw tych zrzekł się. — Na tymże posiedzeniu minister dyrektoryalny podał seymowi teiestr summ przestanych do niego w tych czasach dla wspomnienia mieszkańców w Kheł. Miasto wolne Ulm 1100 ryńskich przysłało.

Biegające od niedawna czasu pogłoski względem bliskiego zgromadzenia się deputacji Rzeszy pod dyktando barona Hügel jako pełnomocnika J. C. K. Mci, dotąd się nie potwierdziły; owszem przeciwnie mówią znówu dziś, iż baron Hügel nie myśli tu przyjechać, pisał nawet do swojej małżonki; dotąd tu się znajduje, aby się udała do niego do Wiednia. Mówią także, że sprawujący interesy Rzeszy francuskiej oświadczył, że dotąd nie pewnego nie postanowiono względem czasu i miejsca zgromadzenia się deputacji, iako też względem przytomności na niej pełnomocnika cesarskiego.

Z Bruxelli d. 17. Lutego.

Ostatnie listy pisane z Amiens pod d. 13 b. m. donoszą, że wszystko cokolwiek powiedziano o podpisaniu ostatecznego pokoju, żadney nie ma pewności; negocjacje między pełnomocnikami ciągle się odbywają, i nigdy posiedzenia ich nie były częstszymi i dłuższymi jak teraz. Gońcy z Amiens do Londynu i przeciwnie ustawicznie jeżdżą; margrabia Cornwallis pomimo pełnomocnictwa nieograniczonego, na żaden artykuł traktatu nie zezwala bez wyraźnego upoważnienia go od swego dworu. Zapewniają w Amiens, że kawaler Azzara usiłował zniewolnić ministra angielskiego aby wyspę S. Trójcy zamienić na inną, lecz że wszystkie usiłowania jego w tej mierze były bezskutecznymi.

Pewną zdaje się być rzeczą, że pierwszy konflikt w mieście Floreal przybędzie do naszego miasta. Najwyższe listy z Paryża wiadomość tę potwierdzają.

Z Hamburga d. 15. Lutego.

Xiążę Baratyński jadąc z Petersburga do

Londynu przybył do naszego miasta. Wiadomo jest, że on należy do ambasady rosyjskiej przy dworze londyńskim.

Imperator Janc Rosłyjski podarował P. Archenholz, znanemu w literaturze przez wydanie niedawno życia Gustawa Waży, pierścien dyamentowy znaczney wartości.

Syndykowie wolnych miast Hamburga, Bremen, Lubeki, Mulhausen i Nordhausen, odebrali podchlebne dowody ukontentowania J. C. K. Mei. Trzech pierwszych udarował J. C. K. M. złotemi łańcuchami i medallami ozdobionemi dyamentami, a drugich dwóch dyplomatai na konsyliarstwa.

Hrabia Goerz nowy minister saski przy dworze berlińskim d. 12 przybył do naszego miasta.

Z Londynu d. 26. Lutego.

Handel zostaje tu ciągle równie iak w innych okolicach aż do podpisania ostatecznego pokoju w bezczynności. To spóźnianie nie tak jest szkodliwem dla Francyi, iak dla nas. Spodziewamy się jednak, że pokoy w krócie nastąpi.

Król hiszpański odprawi podróż do Barceliony w zamiarze politycznym.

Na ostatniej audyencji hrabia Stahremberg prezentował Królowi barona Pfaffenhofen. Pan Erskine brat znanego prawnika, który do dyplomatycznej godności na statym lądzie jest przeznaczony, był prezentowany Królowi przez hrabię Rosłyina. P. Lifton bywszy poseł w Ameryce, który po podpisaniu pokoju poiedzie w charakterze ambasadora do Hagi, miał audyencyą u Króla. Henryk Bentynek mianowany rządcą w St. Vincent, był przypuszczoney do ucałowania ręki królewskiej. Hrabia Pfaffenhofen znajdował się na pakiebotcie Elżbieta Krystyna, który d. 5 z Kale. wyszedł, a przed Dover się rozbił. Był ón staby z prześcachu, i większą część swoich rzeczy i papierów utracił. Wszyscy ludzie byli wykatowani, ale znaczna część ładuunku zatonała.

Xże Jorku odwiedził w poniedziałek Xcia Wallii, i w przytomności hrabi Moira miał z nim dwugodzinną konferencyą. Gazety nasze uważają, że Xże Jorku od kilku lat nie był w pałacu Xcia Wallii.

Zapewniają że ob. Otto żądał uwolnienia Napper Tandego nie iako należytości, ale iako grzeźności, na co też zezwolono.

Cena chleba i mięsa cokolwiek się zniżyła.

Towarzystwo rozkrzewiania wiadomo-

ści chrześciańskich rozdało w przeszłym roku 7090 biblii, 9984 nomych testamentów i psalmow 10,740 Xiążek do nabożeństwa &c. &c. ogółem 17,814, xiążek. Subskrypcya na to towarzystwo w roku przeszłym wyniosła 2029 f. szt. (81,160 zł. pol.)

Margrabia Cornwallis rzadko uczęszcza na teatr w Amiens, i całą iego rozrywką jest kilkogodzinna przejażdżka konna.

Dzienniki tuteysze donoszą, że statua Cerery eleuzyńskiej zrobiona przez Fidyafza, a od Peryklesa świątyni eleuzyńskiej darowana, została teraz od 2 wędrowników angielskich w Grecyi kupiona i do Cambridge odesłana.

Dzienniki paryżkie zaprzeczyły wiadomości nowo doniesionej w gazecie florentskiej, o wyroku konsulów względem rozszerzenia granic cisalpińskich; nigdy dodają, niebyło takiego wyroku.

Eskadra kontra admirała Linois, która z Kadyxu do St. Domingo wyszła składa się z 4 liniowych okrętów i 2 fregat i ma na sobie 3000 po większej części Polaków i Niemców, którzy w służbie francuzkiej byli. Wkrótce potem powrócił i liniowy francuzki okręt bardzo uszkodzony: ten donosi, że i fregata z floty bresteńskiej z 500 ludzi na sobie mająca zatonała. Podobno będzie też fama, która się na brzegach barbarzyjskich rozbiła.

Słychać, że Francya domaga się w negocyacyach z Portą, aby mogła mieć kantory nad brzegami morza czerwonego i czarnego, co iednak wielu trudnościom podlega.

Do niepewnych wiadomości należy, iakoby pierwszy konsul spadł z konia, i łopadkę sobie wybił, tudzież iakoby w Fontainebleau wybuchnęła insurrekcyja.

Słychać, że tu będzie także podatek na butelki nałożony.

Tuteysze towarzystwo szkockie pod prezydencyą Xcia Artholla ustanowiło, ażeby dla wszystkich oficyerów i żołnierzy 42go regimentu goralów, który się szczególniej w bitwie 21 Marca w Egipcie popisał, były bite medale z imieniem każdego oficyera i żołnierza; potomkowie nawet poległych w bitwie dostaną medale z imionami ich oyców. Prócz tego korpusowi oficyerów tego regimentu kubek z napisami wartości 100 gwineów dany będzie, ażeby nawet w uroczystych schadzkach nie zapominali o bitwie 21 Marca.

Porobiono tu wielkie zakłady, że przed d. 10 Marca pokóy do Londynu nadejdzie.

Z Irlandyi wiele płótna do Hiszpanii wysyłała.

W roku 1799 uciekło 6 artylerzystów z załogi S. Heleny. Pewny Kinnon namówił ich do tego. Z niewielką żywności udali się na bat, spodziewając się być przyjętymi od stojącego w porcie amerykańskiego okrętu; lecz ich to omyliło, a pod wody zagnał bat na pełne morze. Zjadłszy wszystkie żywności, trzewiki, i wielką rybę złapaną, podawali niektórzy projekt, aby dla uniknienia głodu zatopić łódź. Lecz Kinnon radził ciągnąć losy, kto się ma zabić na pokarm dla innych. Padł los na Kinnona. Otwiera on sobie żyły, i w kwadrans umiera. Kilka dni żywili się inni jego ciałem i przybyli do brzegów brazylijskich. Dwóch przy wysłanianiu utonąło, a 3 się wyratowało. W Salvados zebrano dla nich dwieście f. szterl. Dwóch potem udało się do Lizbony, a ostatni, który to opowiedział, przyjął służbę na jednym okręcie angielskim.

Morning Chronicle przywodzi następujący list z Paryża: "Nic bardziej nie odmienia się jak mniemanie Paryżanów. Przez mniemanie rozumiem modę, ponieważ ona sama rządzi niemi. Pretensya być sankiulotą, zastąpiła miejsce udawania się za szlachcica. Oboje nie mają więcej powabów dla Paryżanów, teraz cała ich zaleta być bogatym. Nie dziwiłoby mnie wcale, gdyby na miejsce orderu S. Ludwika postanowili order Pięta łakomego. Bankierowie są bardzo poważani, i najmniejszy kupiec mieni się być bankierem. Bankier R..., którego żona dała wspaniałe wieczery, lubo ponure, nazywając patronem tego nowego zakonu. Wieczery te nazywają wieczorami Pani R.... Nigdy nie wspominają nazwiska męża. Bywają u niej raz w miesiącu bale, a dwa razy w dekadę wieczory, lecz te podobne są do schadzek na gry. Traktyerowie zniszczyli zupełnie gościnność; zamiast prośbienia do siebie na obiad, proszą do traktyerni, i to Paryżanie nie są bardzą skorzy do zaproszenia, wolą raczej przyjąć zaproszenie od cudzoziemca. — U bankierów zobaczysz członki ciała dyplomatycznego, które nie sądzą się znajdować w równej kompanii. Jeden ambassador powiedział mi w tych dniach, że całe wieczory przepędza na teatrach, gdy tym czasem przed rewolucją nigdy u siebie nie iadał. Natrafisz także u bankierów ministrów i generałów; lecz bądź pewny, że nie zobaczysz u tych, którzy widują officerów od armii reńskiej, officerów armii włoskiej. Zazdrość ta między obiema

armiami rozciąga się od kommanderującego generała aż do prostego żołnierza. — Pomiedzy ministrami najbardziej się dystengwuje przez swoją uprzejmość i okazałość minister policyi. Minister zagranicznych związków daie także u siebie wielkie uczy, ale nie tak często iak tam ten. — Zuchwałość i śmiałość rojalistów jest w najwyższym stopniu; skoro na teatrze w iakiej sztuce postyszą iaki wyraz ściągający się do godności królewskiej, poklaskują z wielkim zapamię. Wszyscy rzemieślnicy na swoich adresach kładą: robiący dla tego i tego Xiążęcia."

W Kurjerze londyńskim czytamy następującą uwagę: "Dziennikarze angielscy są szczególnieżemi. Pewny ministerjalny pisarz wyzywa do wojny, w momencie gdy gabinet jego robi pokój. Pisarze oppozycyi z z strony swojej w ten czas tylko zdawali się pragnąć pokoju gdy była wojna; od momentu zaś otrzymanego pokoju, żądają wojny. Co się tyczy Bonapartego ten tylko jedynie w czasie wojny był ich bohaterem; w pierwszych dniach zaraz podpisanego pokoju odkryli w nim tyflaczną wady. Nakoniec wczasie jedynie zapalczywości i mordów rewolucyjnych lud francuzki godnym był ich szacunku. Od dnia zaś, w którym dwa ludy zbliżyły się do siebie przez pokój, staie się przedmiotem ich nienawiści i szyderstw. Nie trudno jest ocenić tę gazeciarską burzę, która szczęściem mniemy po sobie zostawi śladów od ostatnich nawałności morskich; dosyć będzie szukać iey kierunku. Nie potrzeba się pytać tych wielkich polityków co za przedmiot być może ich gniewu; bo go żadnego nie mają. Nieznali oni nigdy wojny, nieznają nawet pokoju. Nie możemy oznaczyć iak wiele znajdować się może błędów i gieniuszu w głowie wielkiego człowieka; Bóg sam jedynie przenika myśli ludzkie, lecz co się tyczy wypadku Cisalpinii ani na moment powątpiewać nie możemy aby nie był środkiem roztropności i bezpieczeństwa. Nie możemy wątpić aby wypadek ten nie miał być dla Europy korzystnym. Rewolucya pędem swoim uniosta poprzedników Bonapartego; ón mocą i dzielnością swoją potrafił mu się oprzeć i wstrzymać rewolucyą. Mocarstwa mogą sobie winiszować, iż spokojnie mogły się przypatrywać tej okropney walce, gdyby się była na przeciwną przeważyła stronę; dopiero byłyby zobaczyły co jest armia czerwonozapłkowa podburzona od pisarzy piekła albo ludzi stanu z ulicy poupa.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

WE SRODĘ DNIA 17. MARCA 1802

Statystyczny Rys o położeniu, wielkości, krajach i ludności Austriackiej Monarchii po lunewilskim pokoju, czyli na początku 19 wieku, przez Józefa barona de Lichtenstern.

Położenie, wielkość i kraje, z jakich się które państwo składa, są bezwątpienia najpierwszemi przedmiotami statystyka, ponieważ z tych można sądzić o jego stosunkach względem innych państw.

Kraje austriackiey monarchii leżą w umiarkowanej strefie północnego pół sferza, w tej części ziemi, która albo wcale nie, albo bardzo mało bliżej leży północnego bieguna, niżeli ekwatora, a tem samem przyjaźną jest dla wielu roślin i zwierząt, które się przedziwnie w niej udają. W tej monarchii mało znajduje się takich okolic, ażeby nie wydawały przynajmniej pierwszych rzeczy do potrzeby. Przez ostatni pokój nabyła tej korzyści, że wszystkie swoje kraje ma w kupie. Dawniej przez przedział i odległość niektórych prowincy graniczyła prawie ze wszystkimi wielkimi mocarstwami, iako to: z Rosją, Prussami, Francją i tylko przez wązkie morze z W. Brytanią; teraz zaś graniczy tylko na północno-wschód z Rosją, a na północno zachód z stałszemi od siebie Prussami; pomiędzy resztą iey sąsiadów jest najznaczniejszy Ottomański państwo na południe i wschód, wżelako tylko mocarstwo drugiego rzędu: na zachód ma małe Rzplite Włoską i Helwecką, tudzież kraje Rzeszy, w liczbie których elektorstwa Bawarskie i Saskie są najznaczniejszye.

Korzyść z takowego połączenia krajów

jest nader widoczna, tak co do rządów, wydoskonalenia i poprawy administracyi, iako też co do obrony, tudzież wynikających częstokroć sprzeczek z powodu bliskości granic, ażeby tu potrzeba było obłzerne iey czynić wywody.

Ponieważ prawie każdy kraj, składający monarchią Austriacką, różni się nie tylko co do stosunków swoich, ale nawet co do politycznego urządzenia, od innych krajów; można przeto sprawiedliwie monarchią Austriacką nazwać ciałem politycznym pod jednym Władzą połączonem, które nayprzystoiciej wypada podzielić na *wschodnią, zachodnią, północną i południową Austrią*, gdyż przez ten podział dojdziemy prawdziwego położenia i politycznego urządzenia. Wschodnia część, której rząd nie jest zupełnie samowładny nie ma z żadnym krajem związków; zachodnia zaś ma związki z Rzeszą, iuż to iako część iey, iuż z innych względów, i jest równie iak północna i południowa samowładnie rządzona. Teraz przystąpimy do podziału wyżej wspomnianych czterech części.

I. O Zachodniej Austrii.

A. Kraje stanowiące cyrkuł Rzeszy, czyli Arcy Księstwo Austrii.

A) *Niższa Austrią* zamyka w sobie następujące dwie prowincye:

1) *Kraj niżej Enns* zawierający połudług ostatniego wymiaru 354 $\frac{1}{2}$ mil kwadratowych, dzieli się, 1) na okolice Wiednia i 4 cyrkuły, iako to: 2) *niższy Wiener Wald*, 3) *wyższy Wiener Wald*, 4) *niższy Manhartsberg*, i 5) *wyższy Manhartsberg* W

roku 1798 podług konskrypcyi żyło w tym kraju 1,030,779 ludzi, którzy mieszkali w 35 miastach, 241 miasteczkach, 3448 wsiach i 5819 w różnych miejscach osobno postawionych domach.

Znaczniesze miasta: Wiedeń, stolica tej prowincyi, iako też całej monarchii, leży nad Dunajem, jest piękne, obfiterne, ma wiele fabryk, różne akademie &c. Neustadt; Baaden; Prugg na lewym brzegu rzeki Leithy; Haimburg na prawym brzegu Dunaju na granicy Węgier; St. Polten nad Trasenbach; Korneuburg na prawym brzegu Dunaju; Krems na lewym brzegu Dunaju; Eisgarn.

2) *Kray wyżey Enns*, zawierający 232 $\frac{1}{16}$ kwadratowych mil, dzieli się na 4 cyrkuły, iako to: 1) Hausruch, 2) Traun, 3) Mühl i 4) Inn, do którego należy za rzeką Inn leżące hrabstwo Neuburg.

W roku 1798 zamieszkały ten kray był od 628,739 dusz, które rozłożone były w 14 miastach, 89 miasteczkach, 211 zamkach, 64 folwarkach i 6329 wsiach.

Znaczniesze miasta: Linz, stolica tej prowincyi, leży na prawym brzegu Dunaju; Wilhering opactwo cystersów, na prawym brzegu Dunaju; Kremsmunster, opactwo Benedyktynów na lewym brzegu Kremsy; St. Florian; Enns nad rzeką tegoż nazwiska; Steyer niedaleko rzeki Enns; Gomunden nad jeziorem Traun; Schlagel na gorze Rostberg; Freystadt; Grein na lewym brzegu Dunaju; Braunau na prawym brzegu Inn rzeki.

B) *Wewnętrzna Austrya* składa się:

1) Z Księstwa Styryi, podzielonego na wyższą i niższą Styryą, obejmującego podług mapy Kindermanna 411 $\frac{1}{2}$ mil kwadratowych. W roku 1788 żyło w tym kraju podług Kindermanna 829,229, a w roku 1798 podług nowszego rachunku 827,684 ludzi, w 20 miastach, 92 miasteczkach i 3486 wsiach mieszkających.

Znaczniesze miasta: Grätz, stolica tej prowincyi w cyrkule tegoż nazwiska, leży nad rzeką Muhr; Radkersburg nad Muhr nad granicą węgierską; Riegersburg, zamek i miasteczko; Fürstenfeld; nad granicą węgierską; Friedberg; Wildon na pół z zawalonym zamkiem; Mahrburg; Pettau; Friedau na lewym brzegu Drau rzeki; Cilli na lewym brzegu Sann; Windischfeistritz; Windischgrätz; Bruck na lewym brzegu Muhr; Leoben na prawym brzegu Muhr; Murzzuschlag; Zell; Altenmarkt; Judenburg na prawym brzegu Muhr;

Knittelfeld na lewym brzegu Muhr; Schladming na prawym brzegu Enns; Admont opactwo Benedyktynów na prawym brzegu Enns.

2) Z Księstwa *Karentyi*, mającego 200 $\frac{1}{2}$ kwadratowych mil, i na dwa cyrkuły 1) Klagenfurtski i 2) Villacher podzielonego. W roku 1776 podług podania krajoopisarza de Luca żyło w tym kraju 283,114, a w roku 1783 podług rachunku Kindermanna 297,384 ludzi, w 11 miastach, 25 miasteczkach, 2801 wsiach mieszkających.

Znaczniesze miasta: Klagenfurt, stolica tej prowincyi; St. Veit; Friesach; Wolfsberg; Völkermarkt; Bleiburg; Villach; Gemünd; Oberdrauburg; Tarvis.

3) Z Księstwa *Krainu*, z dawną częścią Austryackiej *Istryi* mającego 233 $\frac{1}{2}$ mil kwadratowych, i dzielącego się na trzy cyrkuły: 1) Laibachu, 2) Neustadt i 3) Adelsberga, do którego Istrya należy. W roku 1776 żyło w tym kraju 373,670, w roku 1783 zaś 419,411 ludzi, w 22 miastach, 32 miasteczkach i 3302 wsiach mieszkających.

Znaczniesze miasto: Laibach, stolica prowincyi, leży nad brzegiem rzeki tegoż nazwiska; Krainburg na lewym brzegu Sawy; Neustadt; Mötling; Gotschee, Adelsberg; Laas; Berschetz nad morzem w Istryi; Tybein nad odnogą morską Tryestu; Idrya, miasto osobny dystrykt stanowiące.

4) Z hrabstwa *Görz i Gradiska*, z okregiem *Aquileja*, i kapitałstwami *Tolmein i Flitsch*, które razem ieden cyrkuł stanowiąc, wynoszą 67 $\frac{1}{16}$ mil kwadratowych. W roku 1776 w 4 miastach, 5 miasteczkach i 339 wsiach tego kraju mieszkano 114,387 ludzi a w roku 1789 rachowano 119,000 ludności.

Znaczniesze miasta: Görtz, stolica tej prowincyi, leży na lewym brzegu Isonzo; Kreutz; Gradyška na prawym brzegu Isonzo; Aquileja; Heidenschaft; Tolmein; Flitsch na prawym brzegu Isonzo.

5) Z Gruntu miasta i wolnego portu Triestu, którego rozległość przeszło 3 kwadratowe mile wynosi. Teraźniejszą jego ludność wraz z 10 wsiami na około niego i różnemi dworkami leżącymi, podają 29,000 dusz.

C) *Wyższa Austrya* składa się:

1) Z hrabstwa Tyrolu dzielącego się na 6 cyrkułów, iako to: 1) Unterinntal, 2) Oberinntal, 3) Pusterthal, 4) Etsh i Wintschgau, 5) Włoskich gor, 6) Bregenz; ostatni w roku 1786 do Tyrolu przyłączony zo-

stał i składa się z państw i dystryktów przed Albergskich, jako to miast Bregenz, Bludenz, i Feldkirch, sełstw Hoffsteig, Dornbirn, Fufsach, St Johann, Höchst, Tanneberg, Mittelberg, Grünenbach, Sommerberg, Alberschwende, Lingenau, Hoffrieden, Altenburg, Kehlhoff &c.

2) Z świeckich dóbr biskupstwa trydenckiego.

3) Z świeckich dóbr biskupstwa brixenckiego.

4) Z dóbr należących do Xięstwa salzburskiego.

5) Z hrabstwa Rzeszy *Trasp* do Xcia Dietrichstein należącego w niższym Engadinie, i do Szwajcaryi przytykającego, tudzież wszystkich posiadłości niemieckich Xiążąt i maltańskiego zakonu, w tych stronach leżących.

Wszystkie te prowincye razem wynoszą 519¹⁶⁸ mil kwadratowych. Sam Tyrol bez cyrkułu Bregenckiego mieści w sobie 507,450 ludzi, w 16 miastach, 17 miasteczkach i 2950 wsiach mieszkających; biskupstwo trydenckie na 75 kwadratowych milach, w 2 miastach, 4 miasteczkach i 588 wsiach liczy 147,364 dusz ludności, a bryxenskie na 17 kwadratowych milach w 3 miastach, i 135 wsiach liczy 26,759 dusz.

Znaczniejsze miasta: Inspruk, główne miasto w Tyrolu nad rzeką Inn leżące; Schwatz na prawym brzegu Inn; Imst; Reitli; Bregenz nad jeziorem bodeńskim; Feldkirch w bregenckim cyrkułe; Bludenz tamże; Bozen na prawym brzegu Adygi; Lienz w Pusterthalu; Roveredo na lewym brzegu Adygi; Trient, główne miasto biskupstwa tegoż nazwiska; Brixen, główne miasto biskupstwa tegoż nazwiska.

D) *Przedaustrya* zamyka jeszcze w sobie, tak nazwane Xiśtwa w Szwabii, którego rozległość 62¹⁶⁸ mil kwadratowych wynosi i składa się:

1) Z margrabstwa *Burgau* nad Dunajem, z przyłączonemi do niego w roku 1500 dobrami Bibisheim, Dezingen, Teffing, Operstetten, Echlishausen, Groskötz, Krumbach i Hurben, Kleinküßendorf, Rösingen, Weiden, Landensperg, Holzheim nad Leibą, Finningen; daley zagraniczne państwa Mathses, Ronsperg i Wald; załawy i lenności Buttenwiesen, Grofsküsendorf, Balbertshofen, Oberrhausen; lenności Fuggerifzowskie Kirchberg, Weiffenhorn, Wullenstetten, Marfset-

ten i Pfaffenhofen; lenności Erbach i Donaurieden, tudzież miasto Ehingen; nakoniec lenność Seifriedsberg i hrabstwo Markbiberbach.

W roku 1786 Sartori w historyi swoiey podawał ludność Przedaustryi 52,000 dusz; lecz w roku 1790 nie znaleziono iak 36,248 ludzi, którzy mieszkali w 4 miastach, 13 miasteczkach, 201 wsiach, 76 zamkach i 71 pustyniach.

Günsburg jest stolicą margrabstwa, leży nad rzeką Günz.

2) Z hrabstwa *Nellenburg* z sądownictwami w Hegau i Madach, i Xcia Auersperga hrabstwa Rzeszy Thengen, tudzież leżących w Nellenburskim miast i zagranicznych dóbr, które do niego należą, iako to: hrabstw Sigmaringen, Vöhringen, Friedberg - Scherer; państw Busen, Heudorf, Greniu.

(Refzra potem.)

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 16. Marca 1802.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol. 28 do 33.
— Żyta	- - -	21 — 23.
— Jęczmienia	- - -	19 — 23.
— Owsa	- - -	13 — 15.
— Groch	- - -	20 — 22.
— Kafziagiłaney	- - -	34 — 40.

W Wiedniu od d. 1. do 6.

Marca.

Meca wynosząca 15 naszych garcy:

— Pszenicy	- - -	zł. pol. 14 do 22.
— Żyta	- - -	10 — 15.
— Jęczmienia	- - -	9 — 12½.
— Owsa	- - -	7 — 9½.

W Ołumuncu od d. 3. do

5. Marca.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol. 19 do 20½.
— Żyta	- - -	16 — 16½.
— Jęczmienia	- - -	13 — 13½.
— Owsa	- - -	6 — 7.
— Prosa	- - -	15½ — 16½.

W Gdańsku d. 27. Lutego.

Szefel czyli pół korca naszego w monecie pruskiej:

— Pszenica	- - -	zł. pol. 13 do 18½.
— Żyto	- - -	10 — 10½.
— Jęczmień	- - -	7 — 7½.
— Owies	- - -	4 — 4½.

Najzasniewszy Cesarz Jęgomość uenat za rzecz potrzebną postanowił, ażeby policyjni urzędnicy, dla poznania w nich tej dostojności w sprawach urzędowych, białe i czerwone kokardy na kapeluszach odtąd przy wszystkich publicznych sprawowaniach urzędu, i w wszelkich przypadkach nosili.

Ta najwyższa uchwała podaie się niniejszym do powszechney wiadomości, zalecając iako nayusilniey każdemu bez względu na stan i osobę, aby tym znakiem opatrzonych C. K. policyjnych urzędników w sprawach ich powołania nie mieszat, owszem w każdej sposobności z winną był dla nich powolnością tym pewniey, ile że sprzeciwiający się temu bez wszelkiego względu do kary pociągnięniy zostali.

Gdyby zaś nad lepsze spodziewanie ważył się kto przypiąć takową kokardę, i przywłaszczać sobie nieprawnym sposobem powagę, i charakter C. K. urzędnika policyjnego, lub wcale wykonywać pod tym pozorem iakiekolwiek urzędowe sprawy; tedy iako zbrodnie oszukaństwa popełniający bez ceremonii do sądu kryminalnego dla przyzwoitego ukarania oddany zostanie. W Wiedniu dnia 21 Grudnia 1801.

I. A. Hrabia i Pan de Pergen, C. K. minister stanu i policyi.

Na dniu 23 miesiąca Marca roku bieżącego 1802 w Prześwietnym Kreysamcie Krakowskim o godzinie 9 zrana kamienicy Archi konfraterni miłosterdzia dziedzicznej w Krakowie w ulicy Floryańska zwaney pod liczbą 515 stojący zł. ryń. 1823 kr. 57 szacowaney przedarzy licytacya odprowadzona będzie, o czym publiczność uwiadomia się; życzący sobie tę kamienicę nabydź ma się na terminie wyznaczonym stawiać.

Magistrat C. K. Stolecznego Miasta Krakowa podaie do wiadomości, iż towary korzenne, i inne rzeczy kupieckie, iako to żelazne, mosiężne, drewniane, i szklane, przez publiczną licytacyą dnia 5 Kwietnia r.b. o godzinie 10 zrana tu w Krakowie w sukienicach więcey dającemu za gotowe pieniądze sprzedane będą.

Wszyscy zatem mający chęć kupienia takowych rzeczy na pomienionym terminie i miejscu znajdować się mają. Dan w Krakowie d. 18 Lutego 1802.

W słabości J.W. Prezesa.

M. Wohmann.

W. Bartsch.

W. Lichocki.

Z Rady Magistratu C. K. Stolecznego Miasta Krak.
Kozłowski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymia niniejszym Edyktem J.W. Panu Adolfowi hrabi Kalkreuth, iż kurator masy krydy Gławego adwokat Kreto-wicz do tutejszych sądów żalobę na przeciw niemu o zapłcenie summy 175,232 zł. pol. podał, i pomocy sądowej, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie on zostaje, lub czy się wcale w Ces. Kr. dziedzicznych krajach znajduje, tutejszego adwokata Reynbergera, ziego niebezpieczeństwem i kosztem za kuratora ustanowili, i gdy się stosownie do przepisów sądowych dla C. K. dziedzicznych krajów sprawa rozpoczęta iukończona będzie, on zatem na ten koniec się napomina, ażeby w 90 dniach lub sam się stawia, albo jeżeli ma jakie prawa swego dowody, te nadanemu sobie kuratorowi wczesnie przestał, albo nakoniec innego zastępcę ustanowił, tego tutejszym sądom wymienił, i podług przepisów tych środków prawa używał, które za nayskuteczniejsze ku swej obronie osądzi, gdyż inaczej stosownie do praw dla C. K. dziedzicznych państw wydanych, wypaść mogące, iako niepomysłne przez złośliwi skutki samby sobie przypisać musi.

Wydżga.

Purtscher.

Munich.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich Galicyi
Zachodniey. Dan w Lublinie 21 Grudnia 1801.
Sahaneck.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 17. Marca 1802.

DONIESIENIA.

Kommissya wspólna przez Najjaśniejsze dwory dwa Cesarskie i Królewsko-Pruskie, do upadłych szesściu bankow, to jest: UUr. Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewiczza i Dawida Heyzlera, wyznaczona — W ukończeniu masy po niegdy Ur. Fryderyku Kabrym bankierze warszawskim dla wiadomości wszystkich wierzyteli różne pretenzysy dekrétami sądu swej kommissyi przyznane do teyże masy mających, następujące wydać obwieszczenie:

MASSA KABRYTOWSKA.

Była winna.

Czr: Zł: | Zł: | gr:

1mo. Kredytorom różnym
mającym hipotekę na do-
brach Cudnowskich

20,047 4 14½

2do. Różnym Współ-Kollo-
katorom Cudnoskim za
ich schedy posiadane
przez Kabryta

29,307 15 29

3tio. Kompanii Pruskiej hy-
potekowanej na kamieni-
cy przy ulicy Danielowi-
czowskiej

7,377 15 24

4to. Hypotekowane na pa-
łacyku przy Faworach
J.W. Wincentego Potoc-
kiego

5,557 3 5

5to. Różnym falcydynym
Kredytorom

1,107,825 7 6½

Summę | 1 170.115 | 10 | 19

Miała fundusze, iako to:

Czr: Zł: | Zł: | gr:

w Dobrach in Corpore hrab-
stwa Cudnowskiego po-
dług taxy

119,529 9 11

Kamienicę Danielowiczowską
sprzedaną za

1,835 5

Pałacyk na Faworach sprze-
dany za

878 14 15

Sprzęty Kabryta sprzedane
na aukcyach po odrzące-
niu zginionych w rewolu-
cyi taxowanych Czerwo-
nych Zł: 3,575. Zł: 2. gr: 1.

5 423 4 25

w Remanentach na dobrach
Cudnowskich

8,231 11 22½

Perceptowane z dobr Cud-
nowskich

8 761 10 18

Ditto Ditto które poszły na
pożyczkę z procentem

10 380 11 26

Zrealizowanych aktywow po
odrączeniu zginionych w
Rewolucyi Czr: Zł: 7,994.
Zł: 17. gr 10.

301,911 10 2

w Reconnoilsansach trzech
dworów

61,602 17 21

Activa nie wywindykowane,
a idące do rozdziału, w
które od dobrych i wāt-
pliwych wchodzi prowiz-
ya ad 1. Januarii 1802.
roku.

512,245 14 1

Summę | 1,030 801 | 1 | 21½

Lecz przez uczynienie satysfakcyi summom Hypotekowanym, bądź w całości, bądź w czę-
ściach, podług wystarczenia im odpowiadających funduszow, przez zaspokojenie wszelkich preten-
zyi współ-kollokatorskich z Cudnowa, przez danie dywidendy osmego procentu, i przez nabycie
podług kursu stosownie do odmiany stanu masy proporcjonowanego na rzecz masy długow falcy-
dynnych w summie czerwonych złotych 601,189 zł. 13 gr. 20.

Masy.

Masza zostać dłużna.

Czer. Zł. | Zł. | gr.

Ma na to:

Czer. Zł. | Zł. | gr.

Po oddziale resztujących
kwot z dywidendy ośmiu
procent pochodzących, do
depozytów zwierzchności
miejskowych oddać się ma-
jących, różnym wierzycie-
lom Falcydyjnym. - - -

512,178 5 16

1mo. W różnych kalsach, po
zostawieniu na dalsze
półroczne wydatki i inne
extra - ordynaryjne ex-
pensa potrzebnej kwoty
w sumie złotych polskich
40,000. Rezolucją kom-
misyi oznaczonej, resztę
w gotowiznie czerw. zł.
38,000 zł. 4 gro. 10.
w pożyczkach
z prowizya-
mi obracho-
wanemi 11,087 - 11 - 11
w Reconnois-
sances trzech
Dworów 61,602 - 17 - 21
zdo. w Aktywach trzech kra-
iów za pewne uważanych.
3tio. w Aktywach co do win-
dykacji za wątpliwe u-
ważanych.
4to. w Aktywach u dłużni-
ków z osób lub fundu-
szów niewiadomych, lub
złych.
5to. w dobrach Cudnowskich
czerw. złotych 90,763 zł.
o gro. 20.
w Rimanen-
tach - - 6,939 - 4 - 19

110,78 15 12
122,897 6 6
136,945 8 14
252,402 17 11
97,802 14 9

Ogółem

512,178 5 16

Wynoszące sumę

720,829 4 22

Ktore to fundusze pozostałym wierzycielom należne, na cztery klasy, to jest: 1mo. na gotowi-
zne i Reconnoissances. 2do. na dobra z prowentami, od dnia 1go Stycznia roku 1802 i aktywa dobre
z prowizją do tegoż dnia obrachowaną. 3tio. Na Activa wątpliwe z Prowizją także do tegoż dnia
obrachowaną. 4to. I na Aktiva za złe uważane tylko w samych kapitałach wzięte, stosownie do
prawideł osobnymi rezolucjami przepisanych podzieliwszy, wzywa wszystkich wierzycieli teżże masy,
ażebym się sami, lub przez swoich pełnomocników specjalną plenipotencyą do tego przedmiotu opa-
trzonych, zaczynając od pierwszego Marca roku bieżącego w swej kommissyi z dokumentami za-
świadczanymi stawili, i przeznaczone dla każdego podług powyższej klasyfikacji schedy, wraz z
dotacją przy każdej schedzie rekwizycją do rządów i sądów przyzwoitych o exekucyą, odebrali;
albowiem jeżeli się od dnia pierwszego Marca do pierwszego Czerwca roku bieżącego w kommissyi
swey przez siebie, lub przez swoich specjalnych pełnomocników nie zgłoszą, tedy kommissya tako-
we ich schedy z funduszami w nich wyrażonemi do depozytów rządów i sądów przyzwoitych przesa-
dzi, i tamże złożą one oświadcza. Ktore to obwieszczenie, choc aby każdego interesowanego doszło
wiadomości, one nie tylko w gazetach krajowych umieszczyć, ale nadto celem publikacyi, takowe do
rządów gubernialnych Rosyjskich, sądów szlacheckich Galicyjskich, i regencyi Królewsko-Pruskich,
kancelaryi swej, rozestąć poleca. Działo się w Warszawie, na sejsy kommissyi, dnia 20 Stycznia
roku 1802.

Raczyński.

(L.S.)

W. Lalewicz, S. K. B. Regent.

Przez C. K. Sąd Szlachecki Krakowski Galicyi Zachodniej mocą niniejszego Edyktu, wszystkim
tym, doktorych należy, wiadomo się czyni: Od Sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich w
Cyrkule Sandomirskim leżących tak ruchomych jako i nieruchomości dobr J. P. Józefa Zyczynskiego i
szczególnie dobr Kępczye małych pod jurysdykcją tutejszą leżących, zbieg wierzycielów był otwar-
ty. Ni-

17. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumie-
li, obwieszczają się, ażeby aż do dnia 1. Maja roku 1802 pretensye swoje przez wydanie zwy-
kłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie adwokata Bienkiewicza, kuratora masy konkurso-
wey, do tutejszego Sądu Szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej
pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonemi być żądają, okaza-
li, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego
czasu z pretensyami swemi do Sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonoego dłużnika w tym kraiu
znajdujących się dobr, bez żadnego wyjęcia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego
porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich
pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należący zabezpieczona była tak dalece, iż ta-
kowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgródzenia sobie własno-
ści lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora
masy, tudzież deputacyi wierzycielow na dzień 5. Maja 1802 o godzinie 9 rana do tutejszego Gasa-
sko Krolewskiego Sądu Szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczaso-
wnie ustanowiony administrator masy P. Stanisław Homentowski lub poświadczonym, lub też inny
obranym, podobnie też i deputacya wierzycielow, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tey
samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług któ-
rych dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i
iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierz-
cielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 zbioru sądo-
wego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego
sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w na C. K. dzie,
dliczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Rwnie dowiadomości się podaje, iż komornia-
kowi i detaxatorowi PP. Wincentemu Szczepanowskiemu detaxacya dobr Pełczyco nakazana iest.

Dan w Krakowie dnia 23. Grudnia 1801.

Józef de Nizerowicz.

Józef de Kronensfelz.

W. Roskoschny.

*Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Cracoviensis Galicis Occidentalis.
Elsner.*

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymują niniejszym Edyktem Pani
Juliannie z Polkowskich Wieżyński, iż majątek po tey oycu Wojciechu Polkowskim pozostały w
tutejszych sądach się pertraktuje, do którego tutejszy adwokat Izdebski za kuratora iest ustanowiony;
ona przeto na instancyą tegoż rzeczonoego kuratora się przywoła na fundamencie §. 624 i 628 pra-
wa cywilnego części II. aby w przeciągu roku iednego i siedziel sześciu swoją deklaracyą względem
dziejstwa do tutejszych sądow podała i z prawem swym do wspomnionego majątku tym pewniey
się zgłosiła, gdyż inaczey ten majątek zastanowionym kuratorem we wszystkich swych częściach
pertraktowanym będzie.

Gołaszewski.

Purtscher.

Munich.

*Z Rady C. K. Sądów Szlachecc. Lubelskich Galicyi Zachod-
Dan w Lublinie 19. Stycznia 1802.
Sahanek.*

Przez C. K. Sąd Szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniey mocą niniejszego Edyktu wszyst-
kim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu pozwolono iest, aby do ogólnie wszyst-
kich w Galicyi Zachodniey leżących tak ruchomych iak i nieruchomych Dobr Michała Ogińskiego
zbieg wierzycielow był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw za-
dłużonego prawo mieć rozumieli obwieszczają się, ażeby aż do 30. Czerwca 1802 pretensye swoje przez
wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie patrona tutejszego Tamasa Dederki,
kuratora masy konkursowey, do tutejszego Sądu Szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie
tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczo-
nemi być żądają, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie bę-
dzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do Sądu nienadgłoszą się, od wszystkich
rzeczonoego dłużnika w cyrkule Siedleckim znajdujących się dobr, bez żadnego wyjęcia oddaleni
zstaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem wła-
sności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika
należący zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego,
iż im prawo do nadgródzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9 §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielów nakazane jest, przeto wszystkich wierzycieli na 16 Marca o godzinie 9 zrana koncem obrania tymczasowego rządząc dobrą i na dzień 6 Lipca 1802 o godz. 9 zrana do tutejszego C. K. Sądu Szlach: tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycieli, do których jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administratora się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż naczey podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycieli od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dán w Lublinie d. 26 Stycznia 1802.

Gołafzewski.

Purtscher.

Munich.

*Ex Consili Cas. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Gallicia Occident.
Sahanek.*

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Jasnie Wielmożney Pani Helenie z Xiążąt Małaskich Potockiej, ninieyszem obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Wł. P. Tadeusz Czacki, i Jacek Kluszewski, w sprawie przez Jasnie Wielmożną Panią Sidonia de Ligne względni kassicyi kontraktów kupna, i sprzedarzy patacu Spiskiego, i kamienicy Jordanowska, tudzież Solnego składu połowy tychże realności złożeniem rachunku rozpoczętej sobie wydanej, prawne powołanie przeciw niej do tutejszego sądu podali i pomocy sądu ile tylko w tej mierze sprawiedliwość wymaga dopraszali się, gdy atoli sąd tutejszy magistratualny, z przyczyny niewiadomego miejsca tej przebywania, albo raczey wcale w tutejszych C. K. dziedzicznych krajach niebytności, zastępcę prawa w osobie JP. adwokata prowincjonalnego Niemetza z iey szkoda i expensa za kuratora ustanowił, z którym wyżey rzeczone prawne powołanie stosownie do przepisu ustaw zbioru sądowego, na tutejsze dziedziczne C. K. kraie wydanego odprawiać się będzie, i ukończonym zostanie, przeto JW. P. Helena z Xiążąt Małaskich Potocka, tym celem napomina się, ażeby w dniu 20 Maia 1802 o godzinie 10 ranney, tu się w sądzie względem sposobu w tym razie postąpienia to jest, czyli ona sama, czyli Ciż ią do prawa powołujący czyli nakoniec wraz, sprawę zmianowaną przez JW. P. z Xiążąt de Ligne wszczętą bronić przedsięwzie, a to albo osobiście, albo przez wyżey pomienionego kuratora, dawszy mu względnie zupełną informacyą, i dokumenta prawne, albo w rezoluczie przez innego ustanowionego pełnomocnika deklarowała się, w przeciwnym zaś razie przez szczególnym od tego sądu postanowionym zastępcą prawa (co się tyczy tegoż prawnego powołania, w dniu przez szczególnym względnie do sądowych ustaw, wszyscy ukończonym zostanie, wypadki zaś niepomysłne, które mogą być skutkiem iey ociągania się samey sobie przypisać będzie powinna. Tak bowiem opiewają dla tutejszo dziedzicznych C. K. krajów przepisane prawa.

1) an w Krakowie dnia 12 Lutego 1802.

M. Wohlmann.

Walent. Bartsch.

W. Lichocki.

*Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kazimierz Kotowski.*

Z strony Magistratu C. K. Miasta stołecznego Krakowa, ninieyszym Edyktem wiadomo się czyni, iż Helena Waryiska wdowa, Antoni Fachinetti i Karol Domański, iako małoletnich Brygitty, Jacka, Angeli, Maryanny i Stanisława niegdys Wincentego Waryiskiego dziedziców, opiekunowie, do magistratu tutejszego, przeciwko Maciejowi Piaseckiemu w sprawie o zapłatzenie 160 zł. pol. 24 gr. i prawnych wydatków powrocenie, zażobę podali, i o pomoc sądu, ile tylko sprawiedliwość wymagać będzie dopraszali się.

Kiedy atoli tenże magistrat, z przyczyny niewiadomego miejsca iego mieszkania, albo wcale w C. K. dziedzicznych krajach nie bytności, temuż Maciejowi Piaseckiemu tu będącemu adwokatowi Jm. Pana Kaspra Meiszweskiego, z iego szkoda i niebespieczeństwem ustanowił, z którym też wspomniana sprawa stosownie do przepisanej na tutejsze dziedziczne C. K. kraie ustawy sądowej odprawiać się będzie, i ukończoną zostanie, przeto tenże na ten koniec ninieyszymi napomina się: ażeby dnia 20 Maia r. b. 1802 w ninieyszym sądzie albo sam przez siebie stawić się albo też ustanowionemu obrońcy swemu dowody (jezliby iakie miał) wcześniej przestał, albo nakoniec innego pełnomocnika ze strony swej obrał, i sądowi tutejszemu iegoż oznaymił, takich środków prawnych sposobem przepisany używając, któreby mu się do iego obrony nawięcy

więcey dążyć zdawały, inaczej bowiem przeciwnie wypadki swojego ociągania się sobie samemu przypisać będzie powinien. Tak bowiem opiewają przepisane dla C. K. dziedzicznych królów prawa.

Dan w Krakowie dnia 11 Lutego 1802.

M. Wohlmann.

W. Lichocki.

Peregryn Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa
Hohn.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznaymnią tym Edyktem JW. Władysławowi hrabi Branickiemu małoletniemu po zmarłej Elżbiecie Xiężnie Sapiieżynie dziedzicowi i jego oycu Xaweremu hrabi Branickiemu, że Ignacy Narburt usądów tych w sprawie 3155 zł. pol. żalobę na nich podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Chylińskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocząć się i ukończony zostać; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwolitem, to jest w 90 dniach excepcyą podali albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego Sądowi tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 22 Stycznia 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Munich.

Ex Con. C. R. Fori Nob. Lubl. Galicia Occd.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznaymnią tym Edyktem Urodzonym sukcesorom zmarłej Xiężny Anny Jabłonowskiej, to jest Franciszkowi Xięciu Sapięha, Karolinie Soltykowoy, Annie Potockiej, Maryannie Pużyninie, Emilii Jęlskiej i Alexandrowi Xięciu Sapięha, że Ur. Józef Mier względem zapłacenia summy 11966 zł. pol. 20 gr. usądów tych żalobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Fiedorowicza z ich szkodą i z ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocząć się i ukończony zostanie; oni przeto niniejszym Edyktem tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwolitem to jest w ciągu 90 dni sami się stawili, albo jeżeli mają iakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, podług przepisów tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 13 Stycznia 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Friedenthal.

Z Rady Ces. Król. sądów szlacheckich Lubelskie
Galicyi zachodniej.

Dostenberg.

Ces. Król: sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymnią tym Edyktem Panu Ludwikowi Gołynskiemu: że zastępca do spraw massy krydalney Józefa Osolińskiego Pan Walenty Ostawski adwokat prowincyalny u sądów tych, o sumę 10,314 zł. pol. żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. pań-

pańswach dziedzicznych znajduje się, temuż Ludwikowi Gołynskiemu adwokatowi tutejszego Stanisława Zarzeckiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 12 Maja r. b. w C. K. sądach Tutejszych sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejszy osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 27 Stycznia 1802.

Staupenski.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa podaje do wiadomości, iż rzeczy ruchome po śmierci Franciszka Romansdorfera pozostałe iako to w sukniach, stolarstwie, złocie, srebrze, mosiądzu, miedzi, żelazie, winie, tudzież jeden powoz przez publiczną licytację dnia 22 Marca r. b. o godzinie 9 z rana zaczynając, i w zwyczajnych godzinach ciągle w kamienicy pod Nrem 570 w ulicy Szpitalnej stojącej, więcej dającemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy zatem chcący sobie takowych rzeczy nabyć, mogą się na miejscu, i czasie wyżej myrażonem znajdować. Dan w Krakowie d. 5 Marca 1802.

W starości J. W. Prezesa.

M. Wohlmann.

Ant. Joz. Feistmantel.

Łódziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecz: Krakowa.

Seb. Kawski Sekretarz.

Ces: Król: sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wszystkim którym o tem wiedzieć należy Edyktem niniejszym wiadomo czynią, że po przeniesieniu komornika wydziału III. dystryktu Olkuskiego Wincentego Pieniążka na komornika wydziału II. tegoż dystryktu urząd komornika wydziału III. dystryktu Olkuskiego wakuie.

Wszyscy zatem urzędu tego pragnący, którzy do dostąpienia tego zdalnymi się być sądzą, wzywają się: ażeby prośby swoje porządnie ułożone i potrzebnymi do tego zaświadczeniami opatrzone do dnia ostatniego Kwietnia r. b. podawali, bo inaczej bez względu na tych, którzyby ten termin zaniedbali, propozycja względem nominowania komornika wydziału III. dystryktu Olkuskiego do Przedsowieznego Appellacyi Trybunału uczyniona będzie. Dano w Krakowie dnia 10 Lutego 1802.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

Woyciech Wilhelm Brzorad.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że Franciszek Kwietniewski dnia 10 Grudnia 1800 roku zszedł z tego świata. A gdy miejsce przebywania sukcesorów jego testamentem wyrażonych Małgorzety z Buczewskich Żelaźowski i córki iey nie jest wiadome; przeto tym Edyktem wzywają się: ażeby w przeciągu roku iednego i niedziel sześciu w C. K. sądkach tutejszych zgłosili się; gdyż inaczej dziedzictwo z ustanowionym już zastępcą adwokatem Hołową będzie

pertra-

pertrakowane. i na mocy §. 623 części II. ustawy cywilney jeżeli dziedzictwa nikt żądać nie będzie, toż za opuszczone będzie uważane.

Dan w Krakowie dnia 13. Sycznia 1802.

Józef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej Słaupanski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią, że dobra Szydłowiec z przyległościami, iako to: miasteczko Szydłowiec z przyległemi wioskami Jankowice, Rybianska, Stara wieś, Huta, Długosz, Wysoka, Zdziechów, Szydłówek, Sadek, Skarżysko, Kamienna, Szczepanów, Posadaż, Ciurów, Milica, Mroczków, Cichostówce, Maydów, Pogorzale, Oronsko, i Krogulca, w cyrkule Radomskim leżące do Maffy s. p. Xcia Macieja Radziwiłła należące, na zapłatę summy 11,048 ezer. zł. z prowizyą zaległą i niniejszą. upadtemu domowi Teppera należącey się, na żądanie C. K. kommisji bankowej warszawskiej, dnia 9 Czerwca r. b. przez licytacyą publiczną sprzedane będą. Wszyscy zatem, dobr tych kupnem sobie nabydź życzący, wzywają się: ażeby na dniu rzeczonym o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tutejszych znajdowali się. Wolno każdemu zostawie się warunki i detaxacyą tychże dobr mających być sprzedanych w sądowej registraturze przejrzeć sobie.

Zarazem i wierzyciele na dobrach tych bezpieczeństwo mający upominają się: ażeby nie oczekując osobnego wezwania, dopilnowali się w prawach swoich; którym oraz wiadomo się czyni: że po nastąpioney sprzedaży dobr tych przez licytacyą, żadnego już do dobr samych regresu mieć nie będą, ale jedynie z szacunku swey satysfakcyi poszukiwać mogą. W Krakowie d. 9. Lutego 1802.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. Elsner.

Przez Sąd miejscowy Państwa Tenczyńskiego w Krolestwie Galicyi Zachodniej cyrkule Krakowskim. niniejszym Edyktem publicznie wiadomo czyni się, iż Jⁿⁱ. Józef Sierzkowski, Jeometra w dobrach Państwa Tenczyńskiego dziedzicznych J. O. X. Jeymci Jzabelli z Cartor, skich Lubomirskiej w cyrkule Krakowskim leżących, zostaiący, na dniu 19 Lipca 1800 roku zmarł, a po tym w niektórych rzeczach ruchomych substancya pozostała. Ze zaś tutejszemu Sądowi miejscowemu sukcesorowie rzeczzonego zmarłego wiadomi nie są, wszystkim przeto w szczególności, którzy tylko pr wo dzielenia tej substancyi sądzą się mieć, pozostałe to dziedzictwo ogłasza się z tym dodatkem, aby wole swoje względem odzbrania lub odrzucenia dziedzictwa, a z wylągityowaniem się prawami im przynależystem, w terminie ustawami cywilnymi oznaczonym oświadczyli tym pewnicy, ile że w przypadku niezgłoszenia się sukcesora żadnego według ogłoszonych dla tej prowinncyi praw, osobliwie ustawy cywilney Części II Roz. XVIII. postąpiono zostanie.

Dan w Morawicy Jurysdykcyi miejscowej Państwa Tenczyńskiego. Dnia 1 Sty. cznia 1802 roku.

Ignacy Łoziński, justycyaryusz Państwa Tenczyńskiego.

C. K. Sądy Szlacheckie Prowincjonalne Lubelskie oznajmują niniejszym Edyktem wszystkim i każdemu osobna komu o tym wiedzieć należy, iż na żądanie pełnomocnika Kommisji upadłych bankow Warszawskich adwoka Reynbergera do protokołu Kommisji na dniu 18 Listopada r. p. wniesione na zaspokojenie summy 50 ezer. zł: z należyciami maffie bankowej Szultza winney względem licytacyi dobr Woli Sufożyńskiej w cyrkule siedleckim leżących własnych W. Antoniego Sufożyńskiego, podług uskuteczniowego w tej mierze dzieła detaxacyi (które każdy mający ochotę kupna w sądowej registraturze przejrzeć może;) za sumę 180,000 zł. pol. sądownie otaxowanych, gdy też trzeci termin na dniu 18 List. roku przeszłego ustanowiony uchylionym został, nowy inny termin na dzień 26 Kwietnia r. b. o godzinie 9 zrana jest ustanowiony, na którym za wyliczeniem w gotowiznie summy exakwowaney z wydatkami przez

Kom.

Komisją bankową podietemi, i oddaniem może iakich zaległych publicznych danin więcej dającemu wspomniane dobra wypuszczone bynajmniej zaś po niż szacunku sprzedane nie zostaną. Wreszcie przed licytacją ta część summy szacunkowej w zakład złożona być ma, która gdyby kupujący od kupna odstąpił utraconą będzie, inaczej zaś za część wypłaconey kwoty ważyć ma, zostawiając oprócz tego do woli kupującego względem umowienia się z resztą wierzytelami podług upodobania, jeżeliby może niektorzy swoje kapitały przy nim zostawić chcieli. Nakoniec wszyscy kredytorowie na tenże termin, to jest na 26 Kwietnia r. b. nie oczekując osobliwego wezwania niniejszym Edyktem się przywołują, gdyż ci, którzy się na wyznaczonym terminie nie stawia i nie zgłoszą, ani na przeciw nabywcy dobr, ani do samych dobr prawa żadnego nie mają, lecz swego zaspokoienia z ceny sprzedaży albo z innego dłużnika majątku poszukiwać muszą.

Gołaszewski.
Purtscher.
Munich.

Z Rady C. K. sądu szlacheckiego Lubelsk: Galicyi Zachod:
Dan w Lublinie dnia 12. Stycznia 1802.
Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmiają tym Edyktem JW. Jackowi Jozierskiemu; że Ur. Franciszek Domaszewski, u Sądów tych w sprawie zapłacenia summy 3000 czer. zł. c. s. c. katobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawialiwość wymaga depraśzał się.

Gdy zaś Sądy te, niemając wiadomości, czy on wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu patrona tutejszego Hakenszmida, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swoje dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używać, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą, podług opiewu Ces. Krol. praw samby sobie przypisać być winien. Dan w Lublinie d. 21 Stycznia 1802 roku.

Gołaszewski.
Purtscher.
Munich.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Sahaneck.

Przednia z cukrem palona Kawa, którą w Wiedniu w roku 1790 za C. K. przywilejem na przedmieściu Jozefstadt pod Nrem 14 zaczęto robić, przechodzi w przyjemnym smaku i tegości wszystkie inne zwyczajnym sposobem palone kawy; z jednego łota można mieć 4 do 5 filiżanek mocney kawy, która z śmietaną przedziwny ma smak. Ponieważ jest prawdziwa i naturalna, nie można iey przeto policzyć między mieszane od wielu lat pod różnemi nazwiskami kawy wychodzące. Liczny iey odbył zaraz od wynalezienia w Austrii, Czechach, Polscze, a nawet teraz w Węgrzech zaręcza iey dobroć. Co do zdrowia ma jeszcze tę zaletę, że przygotowany cukier przez palenie pomocny jest na piersi i kawę długie czas utrzymuje. Niemniej jest oszczędą w domowem gospodarstwie, gdyż zwyczajnym sposobem palona kawa, zaledwo wydaie dwadzieścia dwa lub trzy łoty palonay kawy; zaczętem tót kosztuie przeszło 4 kr: a nawięcej dwie filiżanki będzie z niego dobry kawy; ta zaś jest w pomiar tey ceny tańsza i więcej wydaie gotowaney kawy. — Cena tey kawy podnosi się i spada w miarę surowych produktów, i zawsze jest na otwieranych puszkach po ćwierci, pół i całofuntowych wyrażona, które są opatrzone orłem Cesarskim i herbem właściciela z literami E. G. W Wiedniu znajduje się na składzie w Jozefstadt pod Nrem 14 u P. Grätzer, a tu w Krakowie u Pana Firmana na Kazimierzu w kamienicy pod złotem karpiem
Nro. 119.